

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aabent Brev til Prof. Sibbern om Mag. Lindberg og Meer Nok et Brev til Professor Sibbern fra N. F. S. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_561-intro-shoot-idm96.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sibbern og Lindberg

I "Literær Mærkværdighed" lagde Lindberg al kritisk vægt på personforholdene bag udgivelsen af *Udvalgte Psalmer* og hvilken opfattelse af kristendommen, der kan læses ud af disse sammenholdt med udvalget af salmer. Anmeldelsen var kort, godt en halv spalte lang. Lindberg læste udvalget som udtryk for, hvad der blev opfattet som opbyggeligt for bl.a. Clausen og Sibbern og hvad der var "deres Troesbekjendelse" (Lindberg 1835, sp. 816). Med udgangspunkt i salmen "Jesus i det tolvte Aar" af Hans Christian Christensen viser Lindberg, hvordan den må betyde, at "Clausenianernes Christus" er "Josephs og Marias Søn" i modsætning til de "Christnes Christus", der er "Guds og Marias Søn" (sp. 816). Derved mere end antyder Lindberg, at udvalget og personerne bag er kætterske.

Anmeldelsen var ment som en provokation, og den var et forsøg på at få Sibbern i tale. Han havde i *Patriotiske Intelligentsblade* fra efteråret 1835 udtrykt sin undren over, at Lindberg var gået fra at være stærk modstander af kirkelig frihed til at støtte den og det i dens mest vidtgående form, sådan som Grundtvig ønskede den. I *Patriotiske Intelligentsblade* opholdt Sibbern sig ved tvetydigheden hos Clausens modstandere, det vil bl.a. sige Lindberg og Grundtvig, og han spørger:

hvo kunde troe og tænke det? – at de ivrigste Kæmpere vilde ende med – med en underlig og vel til Forklaring trængende *Duplicitet* – at kæmpe under et Standard, hvis aabenbare Modstandere de gik over til at vorde (Sibbern 1835, s. III f.).

Lindberg bad i et brev Sibbern uddybe, hvad han mente med "*Duplicitet*". Det ville Sibbern ikke gøre under private former (Baagø 1958, s. 296, note 2). Med "Literær Mærkværdighed" lykkedes det Lindberg at fremkalde et svar, men ikke på spørgsmålet om, hvad Sibbern mente med duplicitet. Svaret kom i *Dansk Literatur-Tidende* i artiklen med den meget lange titel "Til Gjensvar paa den i forrige Numer indrykkede Recension over den af mig redigerede lille Psalmesamling, samt paa Magister Lindbergs Beskyldning i No. 51 af hans nordiske Kirketidende for forrige Aar". Sibbern afviste alle beskyldninger om kætteri (Sibbern 1836a, s. 43 f.). Grunden til, at Lindberg fremkom med så grove anklager, var patologisk: "et Slags partiel Gaaen fra Sands og Samling" (s. 45). Sibbern afsluttede sit svar med overbærende at sige, at Lindberg "har her handlet efter Indskydelser af en partiel Sindsforvirring, som Manden lider af" (s. 47).